

וזה ייחוד של תפליין של ראש ותפליין של זרוע, כמו סוד היחוד של תפליין, בך הוא ייחוד הפל, וזה ברור הפל. ותהי סדרנו ייחוד זה לפני המנורה הקדושה, ואמר לי שהרי בארכעה גנונים הספדר היחוד, וזה הבירור של כלם. וזה הוא בונאי, וכלם סוד היחוד. אבל סדרו התפליין וזה ייחוד עליון בראוי.

ומהונך שנכללו ימין ושמאל בסוד של שם אחד בדרך כלל, ציריך אחר בך להוציאו אוטם בדרך פרט, אבל לא בדרך יהוד, שהרי היחוד הוא בפסוקים הראשונים, להיות ה' אחד, בתפליין של ראש. והוא סוד, בתפליין של זרוע. ונוהיה הפל אחד. בין שיחוד הספדר הפל בכלל מראש הנקודה העילונית, ציריך אחר בך להעתיר מהראש של האור הראשון, שהוא ראש הכל. (ע"ב רעה מהימנא).

והר:

תקוק והתקין משה כ"ה אותיות בסוד של הפסוק של היחוד, שבחוב שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. והן כ"ה אותיות תקוקות מתקוקות בסוד של מעלה. יעקב רצה להתקין למטה בסוד היחוד, והתקין בכ"ד אותיות, והן: ברוך שם יעקב מלכותו לעולם ועד. ולא בבוד מלכוותו לעולם ועד. והשלים לכ"ה אותיות, משום שעדרין לא התפקן המשכן. בין שנטפקן המשכן והשתלם דבר שהיה יוצא ממנה, בשחשטלם לא דבר אלא בכ"ה אותיות, להראות שהרי זה השלם כמו של מעלה, שפטות (ויקרא א) וידבר.

ה' אליו מأهل מועד לאמר. הרי כ"ה אותיות.

על זה כ"ה מינים להשלים תקון המקדש, וכל אותן אותיות חוקות

ולא יהיה יחוֹד דתפליין דרישא ותפליין דדרועא, בגונא דריא דיחוֹד דתפליין, כי הוא בריר דמלחה. וזה סדרנו יחוֹד דא קמי בוצנא קדישא, ואמר לי דה בארכעה גונין אסתדר יחוֹד, וזה ברירה דבלחו. וזהי איהו וקאי, ובלהו ריא דיחוֹד, אבל סדרו דתפליין, דא הוא יחוֹד עלאה בדקאי יאות.

ומנו דהбелילו ימינה ושמאלא בריא דשם חד בארכ בכל, אצטריך לבתר לאפקא לו. בארכ פרט, אבל לאו בארכ יחוֹד, דהא יחוֹד בקראי קדמאי איהו, למחיי יי' אחד, בתפליין דרישא. ושםו אחד, בתפליין דדרועא. ותהי כלל חד. בין דיחוֹד אסתדר כלל באכל, מרישא דנקודה עלאה, אצטריך לבתר לאתעטרא מרישא דנהורה קדמאתה, דאייהו רישא דכלא. (ע"ב רעה מהימנא).

והר:

גָּלִיף וְאַתְקִין מֵשֶׁה, כ"ה אַתְוֹן בָּרָזָא דְּפִסּוּקָא דִיחוֹדָא, דְכִתְבָּה שָׁמָע יִשְׂרָאֵל יי' אֱלֹהִינוּ יי' אֶחָד. וְאַינּוּ כ"ה אַתְוֹן גָּלִיפִין, מַחְקִיקִין בָּרָזָא דְלֻעִילָא. יַעֲקֹב בָּעָא לְאַתְקָנָא לְמַתָּא, בָּרָזָא דִיחוֹדָא, וְאַתְקִין בְּכִ"ד אַתְוֹן, וְאַינּוּ בָרוּךְ שֵׁם כָּבוֹד מִלְכֹותו לְעוֹלָם וְעַד. וְלֹא אַשְׁלִים לְכ"ה אַתְוֹן, בְּגַין דַעַד לֹא אַתְקָן מִשְׁבָּנָא. בֵין דַאֲתָקָן מִשְׁבָּנָא, וְאַשְׁתָּלִים מֵלָה דְהֹוו נְפִיק מִנְיָה, כִּד אַשְׁתָּלִים, לֹא מְלִיל אֶלָּא בְכִ"ה אַתְוֹן, לְאַחֲזָה דַהָּא אַשְׁתָּלִים דָא, בָגּוֹנָא דְלֻעִילָא, דְכִתְבָּה, (ויקרא א) וַיַּדְבֵּר יי' אֶלְיוֹ מֵאָהָל מָזֵע. לאמור, ה'א כ"ה אַתְוֹן.

יעל דא כ"ה זינין, לאשלה מא תקונא דמקדשא, וכל הגי אַתְוֹן אָזְקִימָנָא

ה' אליו מأهل מועד לאמר. הרי כ"ה אותיות.